

உ
சிவமயம்.
கணபதி துணை.

க ய த் தூ ர் ப்
பெருவாயின் முள்ளிடாரியர்

அருளிச் செய்த

ஆசாரங்கோவை.

முதற் பிரகரம்.

பலவாங்குடி

மு. மு. வீர.

வீர்ப்பெட்டியார் அவர்கள்

பொருளுதவியால்

தனனவசியன் அச்சிடத்தா சாலையில் பதிப்பிக்கப்பெற்றது.

நள-ஸ்ரீ துவணி-மா-

1916.

MAHAMAHOPADHYAYA

Re II-V. SWAMINATHA IYER LIBRARY

உ.

சிவமயம்.

சுன்னுககாதன் றுணை,

முகவுரை.

செந்தமிழ் வளர்க்குஞ் செவ்வறிக்கு தடயீர்!

மால்வரை புரையு மாடக்கூடல் ஆலவாபி னமர்ந்தினி
தருளும் பான்மதி மிலைந்த டசுபதிபநுளால் பங்கிற் காட்
சிச்சங்கப் புலவர்களிபற்றிய பதினெண் *நெற்கணக்கண
னொன்றாகிய இவ்வரசாங்கோவை வெளிவரின் சங்கநூல்க
ளிரவாது வெளி வருதற்கும் வித்திபாசாலையிற் பதிலும்
மாணவர்களும் பிறரும் ஆசாங்களை யறிந்தொழுதுவதற்
கும் சாதகமாகுமென அறிஞருரைத்தமைபே மேற்கொ
ண்டு சித்தியிசையக வித்திபாசாலையின் முதற்பிரசுரமாக

இவ்நூற் சங்கராபிமானியாகிய ஸ்ரீமாத் மு. மு. வீர. வீரப்ப
செட்டிபாரவர்களின் பொருளுதவியால் பதிப்பிக்கப் பெற்
றது. இப்புத்தகம் மாணவர்களுக்கு விலையின்றிக் கொடுத்

* “நாலடி நான்மணி காளுந் தைத்திணைமூப்

பாங்கிசம் கோவை பழமொழி மாமுலம்

இந்நிலை காஞ்சியோடேவாதி யென்பவே

ஷதநிலையா டாங்கீழ்க் கணத்து.” இவ்வெண்பாவாற்

பதினெண் கீழ்க்கணக்குகளாயறிக.

சப். பெறும். இம்முதையை யேனையோருங் கைப்பற்று
மாறு எல்லாம் வல்ல இறைவன்றிருவருள் புரிக.

இங்ஙனம்

சித்திவிநாயக வித்தியாசாலை,

• பலவாந் குடி.

5—9—1916-

மணிவாசக சங்கத்தார்.

இப்புத்தகத்தை விலையின்றி அடியிற் கண்டவரி
டம் பெற்றுக்கொள்ளலாம். அபலூர் வாசிகள் தபாற்செவ
வுக்குப் பிரதியொன்றுக்கு அரையாறு ரூபாய் அனுப்பிப்
பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

புத்தகங்கிடைக்குகிடம்.

மாணவர்களுர் மணிவாசக சங்கம்,

உ.

கயத்துர்ப்

பெருவாயின் முள்ளியாசிரியர்

அருளிச் செய்த

ஆசாரக்கோவை.

உத்தரவிடப்பட்டது.

ஆரெயின் முன்று மழித்தா னடியேத்தி
யாட்டத்துத் தானறிந்த மாத்திரையா னாசாரம்
கயாரு மறிய வறனாய மற்றவற்குற
யாசாரக் கோவை யெனத்தொருத்தான் றீராத்
திருவாயி லாய நினைவண் கயத்துர்ப்
பெருவாயின் முள்ளியென் பான்.

நூல்.

கன்றி யறிதல் போறையுடைமை யின்சொலோ
 டின்னாத வெவ்வுயிர்க்குஞ் செய்யாமை கல்வியோ
 டொப்புர வாற்ற வறித லறியுடைமை
 கல்லினத் தாழீராமி கட்ட லிவையெட்டுஞ்
 சொல்லிய வாசார வித்து.

க

பிறப்பு கெடுவாழ்க்கை செல்வம் வனப்பு
 நிலக்கிழமை மீக்கீடற்றங் கல்லிகோ யின்மை
 நிலக்கணத்தா லிவ்வெட்டு மெய்துப வென்று
 மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

உ

* ஆருமலிவதரமாக எனவும் பாடம்.

*† பெண்கயத்தூர் எனவும் பாடம்.

உ

அசாரக் கோவை.

தக்கிணை வேள்வி தவங்கல்வி யிற்காங்கு
 முப்பா லொழுக்கினுந் காத்துய்க்க வுய்க்காக்கா
 லெப்பாறு மாகா கெடும்.

வைகறை யாமக் துயிலெழுந் து தான்செய்யு

கல்லறமு மொண்பொருளுள் சித்தித்து வாய்வதிற்
றந்தையுந் தாயுந் தொழுதெழுக வென்பதே
முந்தையோர் கண்ட முறை.

ச

எச்சிலார் திண்டார் பசுப்பார்ப்பார் தீத்தேவ
ருச்சுத் தலையோ டி னையென்ப யாவரும்
திட்பத்தாற் றீண்டுப் போருள்.

ந

எச்சிலார் கோக்கார் புலைநிங்க னாயி னாகா
யத்தக வீழ்மீனோ டி வ்வைவந் துத் தெற்றென
நன்கறிவார் காளும விவாக்து.

க

எச்சில் பலவு முளமற் றவற்று
னியக்க மிரண்டு மினைவிழைஞ் சுவாயில்
விழைச்சிவை யெச்சிலைக் கானகு.

எ

*நால்வகை யெச்சிலு நன்கு கலா. ப்.பிடித்
தோதா ருரையார் வளராரே யெஞ்ஞான்று
மேதைக ளாகுறு வார்.

அ

நானந்தி கோறின்று கண்கழீஇக் தெய்வத்தைத்
தானறிவு மாற்றும் ஞெழுதெழுந வல்கந்தி
கின்று தொழுதல் பழி.

ஆசாரக் கோவை.

க
ந

தேவர் வழிபாடு தீக்கன வாலாமை
யுண்டது கான, நன மயர்க்கை, து பின்பொழுது
வையு துயிலா டினை விடையு கிழ்மக்கண்
மெய்யு, டினை மடலு, டி லீயாகது
வமயு, தாடுக நிர்.

ம

உடுததலா னீராடா ரோன்முதித் துண்ணு
ருடுத்தாடை நீ டுட் பிழியார் விழுந், தக்கா
ரோன்முதி தென்று மவைபுகா பென்பதே
முடவையோர் கண்ட முறை.

கக

தலையுடாத்த வெண்ணையா லெலவுறுப்புக் திண்டார்
பிறருடுத்த மாடையு, திண்டார் செழுபபுக்
சூடையெனினுங் கொளளா நிரமயு.

32

கீரு ணீழற்புரிந்து நோக்கார் நிலமிராக்
 கீரு நிராமாமுடி சேரநிட மெனினு
 நீர்த்தொடர தெண்ணெ யுமையா ருரைத்தபி
 னீர்த்தொடார் நோக்கார் புலை.

கருங்

கீராமும் போழ்நி னெறிப்பட்டா ரெஞ்ஞான்று
 கீந்தா ருமியார் தினையார் வினையாடார்
 காய்ந்த தெனினுந் தலையொழி. தாடரே
 யாய்ந்த வறினி னவர்.

கசு

கீம்பூதம் பார்ப்பார் பசுத்திங்க றுயிறு
 தம்பூத மென்னு திகழ்வானேந் தன்மெய்க்க
 கீணம்பூத மன்றே கெடும்.

கடு

ஐ ஆசாரக் கோவை.

அரச னுவாத்தியான் றுய்தக்கை தம்மு
 னிகரில் குரவரிவ ரிவரைத்
 தேவரைப் போலத் தொழுதெழுகவென்பதே
 யாவருங் கண்ட நெறி.

கீசு

சூரவ நூதாயிகந்து செய்யார் விரதங்
 சூமையுடையார் தீர மறவார் நியையுவா
 மேற்கோலுங் தினனார் மரங்குறையா ரென்பதே
 கல்லறி வாளர் துணிவு.

கௌ

நீராடிக் கால்கழுவி வாய்ப்புசி மண்ட லங் செய்
 துண்டாரே யுண்டா ரென்பபிவா ரல்லாதா
 நுண்டார்போல் வாய்ப்புசிச் செல்வ ரதுவெடுத்துக்
 கொண்டா ராககர் குறித்து

கஅ

காலினீர் நீங்காமை யுண்டிடுக பள்ளியு
 மீதம் புலராமை யேறற்க வென்பதே
 பேரறி வாளர் துணிவு.

கக

உண்ணுங்கா னோக்குங் திசைநிரக்குக் ஃண்ணமர்ந்து
 துங்கான் றுளங்காமை நன்கிரீடு யாண்டும்
 பிறிதியாது நோக்கா னுரையான ரெழுதுகொண்
 டுன்க வுகாஅமை நன்கு.

உஉ

விருத்தினர் முத்தோர் பகசிறை நினை
யிவர்க்குண் கொடுத்தல் ா லுண்ணாரே யென்று
மொழுக்கம் பிழையா தவர்.

உக

ஆராத் கோவை.

டு

ஒழிந்த திசையும் வழிருறையா னல்ல
முகட்டு வழிருண் புகழ்ந்தா நிகழ்ந்தார்
முகட்டு வழிகட்டிற் பாடு.

உஉ

கிடந்துண்ணார் நின்றுண்ணார் வெள்ளிடையு முண்ணார்
சிறந்து மிகவுண்ணார் கட்டினமே லுண்ணா
நிறந்தோன்றுக தினனற்க ின்று

உக

முன்றுவ்வார் முன்னொழார் * மீக்கறு முணின்க
னொன்பெரினு மாற்ற வலமாரர் தம்மிற்
பெரியார் + சிறலிருந்தக் கால்

உச

கைப்பன வெல்லாங் கடை தலை தீத்திப்ப
மெச்சும வகையா லொழிந்த விடையாகத்
துய்க்க முறைவகையா லு ன்.

உரு

முதியவரைப் பக்கத்து வையார் விதிமுறையா
 லுண்பவற்று ளெல்லா ன் சிறிய கடை ப்பிடித்
 தன்பிற் றிரியாமை யாசார நீங்காமை
 பண்பினு னீக்கல கலம்

உக

இழியாமை நன்னுயிர்க் தெச்சி லறவா
 யடியோடு நனகு துடைத்து வடிவுடைத்தா
 முக்காற் றடித்துத் துடைத்து முகத்துறுப்
 பொத்த வகையால் விரலுறுத்தி வாய்பூசன்
 மிக்கவர் கண்ட நெறி.

உள

* மிக்குறர் எனவும் பாடம்.

† தம்பாவிருந்தக்கால் எனவும் பாடம்.

கூ ஓசாரக் கோவை.

தொகையார் ஈண்ணீர் பருகா ரொருகையாற்
 கொள்ளார் கொ ருஅர் குரவர்க் கிருகை
 சொரியா குடம்பு மதீத்து.

உஅ

அந்நிப் பொழுது கிடலார் நடவாரே

யுண்ணார் வெகுளார் விளக்கிகழார் முன்னந்தி
யல்ருண் டடங்கல் வழி.

உக

கிட க்குங்காற் கைக ப்பித் தெய்வத் தொழுது
வடக்கொறி கோணத் தலைமையார் மீக்கோ
ளுட ிக்கொடுத்துச் செர்தல் வழி.

கவி

இருதேவர் பார்ப்பா ரீடைப் போகார் தும்மினு
மிக்கார் வழுத்திற் றொழுதெழுந் வொப்பார்க்
சூடன்செல்ல லுள்ள முவந்து

கக

புற்பைங்கு ழாப்பி சுடலை வழிதீர்த்தந்
தேவ குலநிழ லானிலை வெண்பலியென்
நீரைந்தின் கண்ணு முமிழ்வோ டிருபுலனுஞ்
சோரா ருணர்வுடை யார்.

கஉ

பகற்றெற்கு னோக்கா ரிராவடக்கு னோக்கிர்
பகற்பெய்யார் தீமினு ணீர்.

கங

பத்துத் திசையு மனத்தான் மறைத்தபி
னந்தாத் தல்லா லுமிவோ டிருபுலனு

யிந்திர தானம் பெறினு யிகழாரே
தந்திரத்து வாழ்துமென் பார.
ஆராக் கோவை.

கூச
௭

கடைவரவு நீரக து சின்றுவாய் பூசார்
வழிகிலை நீ றுளனும் பூசார் மனத்தால்
வரைந்துகொண் டல்லது பூசார் கலத்தினுற்
பெய்ப்பூச்சுச் சீரா தெனின.

கூடு

சுடரிடைப் பேரகார் சுவர்மே லுயியா
கிடரெனினு மாசுணி சீழ்தமமேற் கொன்னார் ;
படைவட னு மாடை வனி புரைப்பப் பேரகார்
பலரிடை யாடை யுதிாரே யெனதுங்
கடனறி காட்சி யவர்.

கூசு

பிறர்மனை கட்களவு சூது கொலையோ
டறனறிந்தா சிவவைந்து கோககூர் திறனிலரென்
றெள்ளப் படுவதும மனம் கிரயத்துச்
செல்வழி புய்த்திடுத லால்.

கூசு

பொய்குறனை வெவ வழுக்கா றிவைகாங்கு
மையந்தீர் காட்சியார் கந்தியார் சிறிப்பி

ணையம் புகுவீர் தருநிரயத் சூய்த்திகெ

தெய்வமுஞ் சென்று விடும்.

நா 2

தமக்கென் னுலையேற்றார் தம்பொருட் * னின் கொள்ளா
ரடுக்களை யெச்சிற் படாஅர் மனைப்பவி

பூட்டி னமை கண்டுண்க யூண்.

நா 3

உயர்க்ததின் மேலிரா ருன்னழிவு செய்யா

நிறந்தினனா செய்தக் கடைத்துங் குரவ

நிளந்தினனா ருண்ணு மிடத்து.

சு 2

* னின் கொல்லார் எனவும் பாடம்.

MAHAMAHOPADHYAYA

No II V SWAMINATHA IYER

யு

ஆசாரக் கோவை.

கண்ணெச்சில் கண்ணாட்டார் காடு எடு காறேயார்

புண்ணிய மாய தலையாடு மூப்புறுத்த

நுண்ணிமி நூலறிவி னார்.

சு 3

திண்டாநாண் முற்காளு கோக்கார்நீ சாடியபி

னீராறு நாளு மிகவடக வெனபதே
பேரறி வானர் துணிவு.

சஉ

உச்சியம் போழ்தோ டிடையாம மீரந்தி
மிக்க விருதேவர் நாளோ டொத்திதிரா
ளட்டியு மே'ளப் பிறந்தநா ளிவவனைத்து
மொட்டா ருடனுதவின கன்.

சங

நாழி மனைமே லிரியார் மனைகவிழார்
கோடி கடையுள் விரியார் கடைத்தலை
யோராது கட்டிற் படராஅ சறியாதார்
தந்தலைக்க ணில்லா விடல்.

சச

துடைப்பந் துகட் காடு புல்லிதழ்ச் செத்தந்
கருங்கலன் கட்டில் கிழிந்ததனா டைநதும்
பரப்பற்க பந்தாகத்து.

சரு

காட்டுக் களைந்து கலங்கழீஇ யில்லத்தை
யாப்பிநீ ரெங்குந தெளித்துச் சிறுகாலை
நீர்ச்சால் கரக கிறைய மலரணிக்
தில்லம் பொலிய வடுப்பினுட் டப்பெய்க

கல்ல துழல்வேண்டு வார்.

சுஷ

ஆராதக் கோவை.

க

அட்டமி, மேனை யுலகவும் பதினான்கு
மப்பூமி காப்பார்க் குறுகண் று மிக்க
நிலத்துளக்கு விண்ணதிர்ப்பு வாலாமை பார்ப்பா
நிலிங்குநா லோதாத கார்.

சுள

கல்லியாணற் தேவர் பிறிர்விழா வேள்வியென்
நைவகை காளு மிகழா தற்குசெய்க
பெய்க விருந்துற்குங் கழ.

சுஅ

உடைகடை சொற்சொர்வு வைதலிற் கான்கு
நிலைமைக்குங் கல்விஞ்ஞ மாண்மைக்குத் தத்தங்
குடிமைக்குத் தக்க செயல்

சுஅ

பழியா நிழியார் பலருள் னறங்கா.

நிசையாத நேர்த்து காவா ிசைவின்றி
யில்லாரை மொன்றி நிகையுபயார் தள்ளியுந்
தாங்கருங் கேள்வி யவர்.

ருவ

மின்னொளியும் வீழ்மினும் வேசையர்கன் கோலமுந்
தம்மொளி வேண்டிவா நோக்கார் பகற்கிழவோன்
முன்னொளி மின் பின்னொளியு மற்று.

ருவ

படிதும் பயனிலவும்* பட்டி யுரையும்
வசையும் புரணு ருரையாரே யென்று
மசையாத ன்ளத் தவர்.

ருஉ

தெறியொடு கல்லெறு வின வினியே
வினீர்தங் கதங்கரத்தல் கைபுடை தோன்ற
வுறுப்புச் செகுத்தலோ டின்னவை யெல்லாம்
பயிற்றார் தெறிப்பட் டவர்.

ருங்

*பட்டி யுரையும் வரையும் எனவும் பாடி

இ ஆசாரக் கோவை.

முதுவ லினிதுரை கானீர் மனைபர்ய்
பிடக்கையோ டிவ்வைந்து மென்ப தலைச்சென்றார்க்
கடனெடு செய்யுந் சிறப்பு

ருச

கறுத்த பகைமுனையுங் கள்ளாட்டிக் கண்ணு
நிறுத்த மனமில்லார் சேரி யகத்துங்
நுணகோக்கிக் கொண்டவர் கோள்விட் முழியு
நிகரி லறிவினார் வேண்டார் பலர்தொகு
நிர்க்கரையு நீடு நிலை.

ருரு

முனிபுல்லுங் கானமுஞ் சேரார்தீக் கூட்டார்
 துளிவீழக் கால்பரப்பி யோடார் தெளிவிலாக்
 கானந் தயிற் றியங்கார் துளியிஃகி
 நஞ்சு வார்த்தப் பெருகினுஞ் செய்யாரே
 தொல்வரவிற் றீர்த் தொழில்.

௩௯

பாழ்மனையுந் தேவ குலனுஞ் சுடுகாடு
 ழூரில் வழியெழுந்த வொற்றை முதுமரனுந்
 தாமே தயியர் புகாஅர் பகல்வளரார்
 கோயின்மை வேண்டு பவர்
 ளழுச்சிக்கட் பிற்கூவார் தும்மார் வழக்கிடு
 மெங்குற்றுச் சேறிரோ வென்னுரோ முன்புக்
 கெதூர்முகமா கின்று முரையா ரிருசூர்வுந்
 கொள்வர் குரவர் வலம்.

௩௯

உடம்புகன் றென்றுரையா ழுதார் விளக்கு
 றிப்பினுட் டகந்தக் கொள்ளா ராதனைப்
 படக்காயார் தம்மேற் குறித்து.

௩௯

ஆசாரக் கோவை.

௩௯

யாதொன்று மேளார் செருப்பு வெயின்மறையார்
 ரான்றலிகத மூத்த விழியியார் தமமோடங்
 கோராறு செல்லு யிடத்து.

காபி

வா ள்முறை யான்வந்த கான்மறை யானாரை
 மேன்முறைப் பாற்றங் குரவரைப் போலொழுக
 லானமுறை யாளர் துணிவு.

காக

கால்வாய்த் தொழுவு சமய மெழுநறிருப்
 பாசார மென்ப குரவர்க கிவையிவை

சாரத்தார் சொல்லிய முனறு.

கா 2

துறந்தாரைப் பேணலு காணறுந தாங்கற்ற
 மறந்துங் குரவர்முற் சொல்லாமை முனறுந
 திறங்கண்டார் கண்ட நெறி.

கா 3

பார்ப்பார் தவசே சுமந்தார் பிணிப்பட்டார்
 மூத்தா ரினையார் பசுபபெண்டி ரென்றிவர்கட்
 காற்ற வழிவினங்கி னாரே பிறப்பினுட்
 போற்றி யெனப்படு வார்.

கா 4

சுன்னுண் மகடன னுடன்பிறந்தா ளாயினுஞ்

சான்றார் தமிழ்த் தாவுறையற்க வைம்புலனுந்
தாங்கற் கரிதநக லான்.

கூடு

கடைவிலக்கித் தாயார் கழிகிழைம் செய்வார்

கொடையளிக்கட் டோச்சாவார் கோலநேர் செய்வார்
சுடையறுத்துப் புபோகிப் பிறனொருவற் சேரார்
கடைபோக வாழ்நுமென் பார்.

கூசு

புபாசார் எனவும் பாடம்,

மீட

ஆசாரக் கோவை.

தமக்குற்ற கட்டுரையுந் தம்மிற் பெரிய
ருரைத்ததற் குற்ற வுரையுமஃ தன்றிப்
பிறர்க்குற்ற கட்டுரையுஞ் சொல்லற்க சொல்லின்
வடுக்குற்ற மாகி விடும்.

கூள

பெரியா ருவப்பன தாமுவவா ரில்லந்
சுறியாரைக் கொண்டு புகாஅ—ரறிவறியாப்
பிள்ளையே யாயினு மிழித்துரையார் தம்மோ
டனவளா வில்லா விடத்து.

கூஅ

முனிசார் னுனியார் முகத்தெதிர் கில்லார்

தனிமை யிடத்துக்கட் டங்கருமஞ் சொல்லா
நினியவை யாமரிது மெனனார் கசினின்று

காக்கைவெள் ளெனனு மெனின.

சூகூ

உயிவு முயர்ந்துழி யேறலும பாககும்
வகையி லுரையும் வளர்ச்சியு மைததும்
புணரார் பெரியா ரகத்து.

எயி

இறைவர்முற் செல்வமுந் கல்வியுந் தேசங்
குணனுந் குலமுடையார் கூறார் பகைவர்போற்
பாரித்துப் பல்காற் பயின்று.

எக

பெரியார் மனையகத்துந் தேவ குலத்தும
ஷ்ணங்கார் குரவரையும் கண்டா லணங்கொடு
நேர்பெரியார் செல்லு யிடத்து.

எஉ

கையெயாடு கொட்டாவி காழிப்புக் தும்ம
லிவையும் பெரியார்முற் செய்யாரே செய்யி
னசையாது நிற்கும் பழி.

எங்

ஆசாரக் கோவை.

யநூ

நின்றக்கா னிற்க வடக்கத்தா லென்று

யிருந்தக்கா லேவாமை யேகார்—பெருந்தக்கார்
சொல்லிற் செவிகொடுத்துக் கேட்டிக மீட்டும்
வினாவற்க சொல்லொழிந்தக் கால்.

எசு

உடுக்கை யிகவார் செவி*சொறுண்டார் கைமே [துங்
லெடுத்துரையார் பெண்டிர்மே னோக்கார் செவிச்சொல்
கொள்ளார் பெரியா ரகத்து.

எடு

விரைந்துரையார் மென்மே லுரையார்பொய் யாய
பரந்துரையார் பாரித் துரையா-ரொருங்கெனைத்துஞ்
சில்லெழுத்தி னாலே பொருளடங்கக் காலத்தாற்
சொல்லுக செவ்வி யறிந்து.

எசு

தம்மேனி நோக்கார் தலையுளரார் கைந்நெடியா
ரெம்மேனி யாயினு நோக்கார் தலைமகன்
றன்மேனி யல்லாற் பிற.

எள

பிறசொடு மத்திரங் கொள்ளா நிறைவனைச்
சாரார் செவியோரார் சாரிற் பிறிதொன்று
தேர்வார்போ னிற்க றிறிந்து.

எசு

துன்பத்துட் ஸெம்புற்று வாழ்தலு மின்பத்து
 ளின்ப வகையுர னெழுகலு—மன்பிற்
 செறப்பட்டா ரில்லம் புகாமையிம் மூன்றுந்
 திறப்பட்டார் கண்ணோ யுள.

எக

* சுநீண்டார் எனவும் பாடம்.

யிச

ஆசாரம் கோவை.

தெறுவந்துந் தங்குரவர் பேருரையா ரில்லத்
 துறமி கெடிது மிராஅர் பெரியாரை
 யென்று முறைகொண்டு கூறார் புலையரையு
 னன்கறிவார் கூறார் முறை.

அல

*புழைக்கடைபபு காரரசன் கோட்டி யுரிமை
 யிவற்றுக்கட் செவ்வியார் கோக்காரே யவ்வத்
 தொழிற்சூரிய டல்லா தவர்.

அக

வண்ண மகளி மிடத்தொடு தம்மிட

மொள்வின மென்பா மிடங்கொள் ளார் தென்வி
 மிகக்கிழமை யுண்டெனினும் வேண்டாவே பெண்டிர்க்
 குவப்பன வேறும் விடும்.

அஉ

கிரல்படச் செல்லார் கிழன்மிதித்து கில்லா
 ருரையிடை யாய்ந்துரையா ஞர்முனிவ செய்யா
 ரரசர் படையனவுஞ் சொல்லாரே யென்றுங்
 கடைபோக வாழ்துமென் பார்.

அக

அழையுறை பாம்பு மரசு நெருப்பு
 முழையுறை சீயமு மென்றிவை நான்கு

யினைய வெளிய பயின்றனவென் றெண்ணி
 யிகழி னிழுக்கக் தரும்.

அச

அறத்தொடு கல்யாண மாள்வினை கூரை
 இறப்பப் பெருகியக் கண்ணுந்—திறப்பட்டார்
 மன்னரின் மேம்படச் செய்யற்க செய்ப்வேன்
 முன்னிய செல்வங் கெடும்.

அடு

*புழைக்கடைப் பின்புகார் கோட்டி எனவும் பாடும்.

ஆசாரக் கோவை.

மிரு

உண்டது கேளார் குரவரை மிக்காரைக்
 *கண்டுழிக்கண் டாமம் திரியார் புலையரையு
 முண்டது கேளார் லீடல்.

அக

கிடந்தாரைக் கால்கழுவார் பூப்பெய்யார் சாந்த
மறந்தானு மெஞ்ஞானமும் பூசார் கிடந்தார்க
+ணில்லாங் கட்டின் மிகை.

அச

உதவிப் பயனுரையா ருண்டி பழியா
மறத்தொடு தானோற்ற கோனபு வியவார்
நிறத்துளி வாழ்துமென் பார்.

அஅ

எய்தாத வேண்டா ரிரங்கா நிரந்ததற்குக்
கைவாரா வந்த விடுக்கண் மனமழுங்கார்
மெய்யாய காட்சி யவர்.

அக

தலைக்கிட்ட பூமோவார் மோந்தபூச் சூடார் [றும்
பசுக்கொடுப்பிற், பார்ப்பார்கைக் கொள்ளாரே யென்
புலைக்கெச்சி னீட்டார் விடல்.

கஉ

மோட்டுடைப் பேர்வையோ டேக்கழுத்துந் தாளசை
காட்டுளே யானும் பழித்தார மாந்தம்மின் [ப்புங்
முத்த வுளவாக லான்.

கக

* கண்டுழிக் கண்டான் மனத்திரியார் புல்லரையும் எனவும்
4 கில்லார்தான கட்டிசுமிசை எனவும்

௫ தலைக்கிட்ட பூ மோவார்.
௬ பழித்தார் மாதம்மின் எனவும் பாடம்.

மீ = ஆசாயக் கோவை.

* நிலையெயந்த நற்கருமஞ் செய் புங்கா லென்றும்
புலையர்வாய் நாட்கேட்டுச் செய்யார்—தொலைவில்லா
வநதணர்வாய்ச் சொற்கேட்டுச் செய்க வவர்வாய்ச்சொ
லென்றும் பிழைப்ப தில. கௌ

மன்றத்து நின்னுஞ்ஞர் மாக தியிர்த்தியங்கா
மீரன்றுங் கடுஞ்சொ லுமையா மிருவரைய்
நின்னுழியுஞ் செல்லார் விடல். கௌ
கைசுட்டிக் கட்டுரையார் காலா லெழுத்திடார்
மெய்சுட்டி யில்லாரை யுள்ளாரோ டொப்புரையார்
கையிற் குரவர் கொழிப்ப விருந்தேலா
ரையயில் காட்சி யவர். கௌ

தன்னுடம்பு தாரீமடைக்கலந்தான் தன்னுயிர்க்கென்
 நெண்ணித் துவைத்த பொருளோ டிவைநான்கும்
 பொன்னினைப் போற்போற்றிக் காத்நுய்க்க வுய்க்கா
 மன்னிய வேதந் தரும். [க்கான் கூடு

நந்தெலும்பு தூங்கணம் புட்காக்கை யென்றிவைபோ
 றங்கரும் நல்ல கடைப்பிடித்துத் தங்கரும் [ந்
 மப்பெற்றி யாக முயல்பவர்க் காசார
 மெப்பெற்றி யானும் படும. கூகா

* தலைவிய நற்கரும் எனவும்,
 † சொல்லார் விடல,
 ‡ காணமே லவமுத்திடார் எனவும்,
 § அடைகலந் தன்னுயிர்க்கென், றுன்னி நினைத்த பொருளோ
 எனவும்,
 || உய்பாக்கா, லன்றி விழுமத் தரும் எனவும் பாடம்.

ஆசாரக் கோவை

யௌ

தொழுதானும் வாய்புதைத் தானு பஃ தன்றிப்
 பெரியார்முன் யாது முரையார் *பழியவர்
 கண்ணுளே கோக்கி யுரை. கூகா

சூதர் கழக மரவ மருக்களம்

பேதைக ளல்லார் புகரஅர் புகுபவே
லேதம் பலவுந் தரும்.

கூஅ

உரர்களத்து மட்டிலும் பெண்டிர்சண் மேலு
மடுக்கற் கரட்சியார் நோக்கா மெடுத்திசையா
நில்லம் புகரஅர் விடல்

கூகூ

அறியாத தேயத்தா னுதுலன் மூத்தா
னையா னுயிரிழந்தா னஞ்சின னுண்பா
னரசர் தொழிழலை வைத்தான் மணுளனென்
றென்பதின்மர் கண்ட ருரைக்குங்கா லாற்றவு
மாசாரம் வீடுபெற்றார்.

ஈ

ஆசாரக் கோவை
முற்றிற்று.

*வழியவர் எனவும்

†ஊர்களத்தும் எனவும்,

‡அரசர் திறத்த தொழில்வைத்தான் எனவும்,

§மேட்டான வரசாரம் எனவும் பாடம்.